

ЛІТЕРАТУРА

1. Селіванов В. М. Правова реформа : методологія дослідження фундаментальних проблем юридичної науки / В. М. Селіванов // Вісник Академії правових наук. – 1998. – № 4. – С. 3–17.
2. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 року № 254 к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
3. Сухонос В. В. Прокуратура в механізмі української держави : проблеми теорії та практики : дис. ... доктора юрид. наук : 12.00.10 / Віктор Володимирович Сухонос. – Київ, 2009. – 462 с.
4. Озерський І. В. Наукові засади організаційно-правового та психологічного забезпечення діяльності органів прокуратури : [монографія] / І. В. Озерський. – Полтава : Полтавський літератор, 2010. – 488 с.
5. Про прокуратуру : Закон України прийнятий від 14 жовтня 2014 року № 1697-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>
6. Про затвердження Положення про преміювання працівників органів прокуратури України : Наказ Генерального прокурора України від 20 березня 2006 року № 623 ц [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.gp.gov.ua>.
7. Озерський І. В. Правові та психологічні засади прокурорської діяльності : дис. ... доктора юрид. наук : 19.00.06 / Ігор Володимирович Озерський. – К., 2011. – 664 с.
8. Дерев'яно В. В. Організаційно-правові засади роботи з кадрами в органах прокуратури України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Вікторія Вікторівна Дерев'яно. – К., 2012. – 664 с.
9. Про стан кадрового забезпечення органів прокуратури, заходи щодо посилення виховної роботи з прокурорсько-слідчими працівниками, а також результати перевірки з цих та інших питань у прокуратурі Київської області : Рішення колегії Генеральної прокуратури України від 23 жовтня 2009 року // Україна. Генеральна прокуратура. – К., 2009. – 7 с.
10. Щодо стану роботи з добору, розстановки, професійної підготовки та виховання кадрів : Рішення колегії Генеральної прокуратури України від 15 квітня 2008 року. – К., 2008. – 9 с.
11. Про організацію інформування суспільства щодо діяльності органів прокуратури України : Наказ Генерального прокурора України від 30 серпня 2014 року № 11 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.gp.gov.ua>.
12. Про підсумки роботи органів прокуратури України у 2011 році та заходи, спрямовані на покращання їх діяльності, основні завдання на наступний період : Рішення розширеного засідання колегії Генеральної прокуратури України від 22 грудня 2011 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.gp.gov.ua/ua/kolegiy2011.html>.
13. Щодо офіційного друкованого видання Генеральної прокуратури України : Наказ Генерального прокурора України № 38 від 19 квітня 2012 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.gp.gov.ua>.
14. Основи прокурорської діяльності : навчальний посібник / (Уклад. Литвак О. М., Матвієць А. А., Подкопаєв С. В., Толочко О. М., Шумський П. В.) / За ред. проф. Литвака О. М. – Дрогобич : Просвіт, 2012. – 176 с.
15. Про підсумки роботи органів прокуратури України у 2012 році та заходи, спрямовані на підвищення ефективності їх діяльності, основні завдання на наступний період : Рішення розширеного засідання колегії Генеральної прокуратури України від 18 грудня 2012 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.gp.gov.ua/ua/kolegiy2012.html>.
16. Серєда Г. Європейська модель підготовки кадрів / Григорій Серєда // Голос України. – 2009. – 30 січня (№ 16). – С. 4.
17. Касько В. Застосування механізмів взаємної правової допомоги у відносинах правоохоронних органів України з компетентними установами Польщі, Росії і Туреччини у сфері протидії торгівлі людьми та можливі шляхи оптимізації співпраці / В. Касько // Вісник прокуратури. – К., 2008. – № 6. – С. 80–90.
18. Шемшученко Ю. Прокуратура України : шляхи реформування в аспекті входження у Європейський правовий простір / Ю. Шемшученко, Г. Мурашин // Вісник національної академії прокуратури України. – К., 2006. – № 4. – С. 5–11.
19. Стандарти професійної відповідальності, основні обов'язки та права прокурорів від 23 квітня 1999 року Міжнародною Асоціацією Прокурорів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.iap-az.net/standarti.html>.

УДК 342.92

ЩОДО ФУНКЦІЙ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЯК СУБ'ЄКТІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

Ковбас І.В.,
к.ю.н., доцент кафедри конституційного, адміністративного
та фінансового права юридичного факультету імені Юрія Федьковича
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

У статті розкриваються основні підходи до визначення функцій органів місцевого самоврядування у теорії права та адміністративному праві. Проаналізовано ряд наукових підходів до визначення змісту «функція органів місцевого самоврядування», а також досліджено його правову природу.

Ключові слова: місьцеве самоврядування, орган місцевого самоврядування, функції органів місцевого самоврядування, публічна адміністрація, публічне управління, громадський контроль.

Kovbas I.V. / O FUNKCIYAH ORGANOV MESTNOGO SAМОУПРАВЛЕНИЯ КАК СУБЪЕКТОВ АДМИНИСТРАТИВНОГО ПРАВА / Черно-вицкий национальный университет имени Юрия Федьковича, Украина

В статье раскрываются основные подходы к определению функций органов местного самоуправления в теории права и административном праве. Проанализирован ряд научных подходов к определению содержания понятия «функция органов местного самоуправления», а также исследована его правовая природа.

Ключевые слова: местное самоуправление, орган местного самоуправления, функции органов местного самоуправления, публичная администрация, публичное управление, общественный контроль.

Kovbas I.V. / AS FOR THE FUNCTIONS OF LOCAL GOVERNMENTS AS SUBJECTS OF ADMINISTRATIVE LAW / Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University, Ukraine

By conducting theoretical analysis functions of local governments, the study of the legislative framework governing the activities of local authorities, identify gaps in their functioning. Analysis of the current state of theoretical and practical issues of development functions of local governments makes it possible to identify some problematic aspects to be addressed and propose solutions.

Under these conditions paramount importance of existing legislation that establishes the objectives and functions of local government, the nature of relationships with other agencies. Despite the significant number of publications in the field are outlined, and the problem of determining the law on local government functions remains unexplored and complex causes the existence of difficulties for the normal functioning of local government. In the article the main approaches to the definition of the functions of local government in the theory of law and administrative law. Analyzed a number of scientific approaches to determining the content «function of local government» and explored its legal nature.

Separately, the author draws attention to public control in public administration, because of the public control authority receives feedback from the public and can adjust their actions in response to the needs and interests of residents.

Key words: local government, local authority functions of local government, public administration, public administration, public control.

В умовах сучасного державотворення важливого значення набуває питання реформування органів місцевого самоврядування, основною метою якого є децентралізація публічної влади, розширення завдань та функцій місцевого самоврядування. Така реформа повинна забезпечити розвиток демократичних засад у формуванні й діяльності місцевого самоврядування, сприяти одночасному вирішенню питань підвищення ефективності та економічності функціонування системи органів місцевого самоврядування на обласному рівні, забезпечення належної реалізації прав і свобод людини і громадянина, що є основною цінністю держави.

Аналіз сучасного стану теоретичної та практичної розробки питання щодо функцій органів місцевого самоврядування дає змогу виявити деякі проблемні моменти, які необхідно розглянути і запропонувати шляхи їх вирішення. За даних умов першочергового значення набувають дослідження чинного законодавства, що закріплює завдання та функції органів місцевого самоврядування, характер взаємозв'язків із іншими органами.

Не зважаючи на значну кількість публікацій в окресленій сфері, проблема визначення та законодавчого закріплення функцій органів місцевого самоврядування залишається комплексно недослідженою та зумовлює існування труднощів для повноцінного функціонування органів місцевого самоврядування. Питання завдань та функцій органів місцевого самоврядування досліджували у своїх працях такі вчені, як: В. Авер'янова, А. Акмалова, О. Андрійко, Г. Атаманчук, О. Батанов, А. Берлач, Ю. Битяк, А. Колодій, В. Колпаков, А. Комзюк, В. Малиновський, О. Солоненко та ін.

Актуальність теми зумовлена сучасними політичними та економічними перетвореннями, що відбуваються в Україні та спрямовані на відновлення верховенства права та законності, забезпечення ефективного функціонування публічної влади, в тому числі й органів місцевого самоврядування.

Метою статті є теоретичний аналіз функцій органів місцевого самоврядування, вивчення законодавчої бази, що регулює діяльність місцевого самоврядування, виявлення недоліків у їх функціонуванні.

Становлення в Україні громадянського суспільства нерозривно пов'язане з розвитком місцевого самоврядування. Останнім часом усе більшої підтримки серед науковців отримує думка про те, що однією з основних дійових інституцій, здатних потужно впливати на процес формування громадянського суспільства, є саме місцеве самоврядування, яке має широкий набір організаційних форм залучення населення до управління громадськими справами. Саме на рівні місцевого самоврядування виявляється одна з найважливіших форм екзистенції людського буття, яка знаходить свій прояв у громадянській самодіяльності, самовираженні особистостей та їх територіальній організації. В цьому аспекті місцеве самоврядування, первинним і активним суб'єктом якого виступають жителі певної території, у рамках якої реалізується комплекс важливих устремлень людини, служить найважливішим чинником становлення й відтворення громадянського суспільства [3, с. 424].

Процес демократизації, який розпочався в Україні після здобуття незалежності, обумовив необхідність децентралізації державної влади та підвищення ролі місцевого самоврядування, за допомогою якого громадянин можуть якнайповніше реалізувати свої громадянські права й активізувати соціальні ініціативи. Усе це привертає увагу до природи місцевого самоврядування та його місця у політичній системі [10, с. 403]. Характерною рисою сучасного етапу розвитку України є пошук оптимальних шляхів поєднання історичних умов, накопиченого досвіду врядування та існуючих моделей місцевого самоврядування, які вдало функціонують в європейських країнах [11, с. 159].

Ефективність діяльності органів місцевого самоврядування має суттєвий і оперативний вплив на суспільні відносини, насамперед на зростання добробуту населення, яке проживає на відповідній території, а це, власне, і є головною метою діяльності органів місцевого самоврядування [12, с. 33]. Органи місцевого самоврядування є суб'єктами адміністративно-правових відносин, оскільки, по-перше, вони вступають у ці відносини із органами виконавчої влади у випадку контролю з боку держави за виконанням ними функцій та завдань, по-друге, вони самі виступають суб'єктами публічного управління, коли виконують делеговані законом повноваження. На думку Лихачова С. В., лише визначивши функції місцевого самоврядування, можна уявити, яку роль воно відіграє у механізмі вирішення питань місцевого значення та надання публічних послуг населенню, громадянському суспільству, політичній системі суспільства, конституційному механізму взагалі, яке її соціально-політичне призначення та роль у системі забезпечення прав і свобод громадян, громадського порядку, громадської безпеки тощо [8, с. 272]. У науковій літературі поняття «функція» використовується у кількох значеннях, але найуживанішим є розуміння функції як назви чи характеристики напряму діяльності, як кола діяльності, як узагальнюючої характеристики сутності, мети та завдань кого-небудь або ж ролі (призначення) чого-небудь. Визначаючи функції місцевого самоврядування, слід, насамперед, усвідомлювати основні зовнішні ознаки цього виду публічної влади, що дають змогу відрізнити їх від функцій інших видів влади та управління, а також інших, близьких до них явищ (цілі, завдання, повноваження, компетенція тощо). Завдання (цілі) і функції органу є визначальними щодо характеру його прав і обов'язків. Хоча слід зауважити, що з техніко-юридичної точки зору в чинному законодавстві нерідко є дуже нечіткими межі між формулюваннями завдань і функцій, з одного боку, функцій і повноважень – з іншого. Тому характеризуючи власне компетенції органів публічної влади, доцільно враховувати характер не лише прав і обов'язків, а й деяких інших складових їх правового статусу, насамперед завдань і функцій (хоч текстually вони можуть і не розмежовуватись). Тим більше, що найчастіше фіксація повноважень тісно переплетена з функціями. Кожному виду органів публічної влади властиві певний обсяг компетенції та відповідні форми і напрями її реалізації в ході практичного виконання покладених на них завдань і функцій [5]. Набір функцій, які реалізуються місцевим самоврядуванням, та їх зміст, залежить від кількох обставин. По-перше, в значній мірі вони визначаються територіальним рівнем місцевого самоврядування. По-друге, певний відбиток на функції, що реалізуються місцевим самоврядуванням, накладає стан економіки: не маючи джерел формування місцевих бюджетів, місцеві органи не в змозі реалізувати в повній мірі свої функції. По-третє, на функції, що реалізуються територіальними громадами, значно впливає сама система державного управління. По суті в Україні зараз відбувається відокремлення місцевого управління від державного, що гостро ставить проблему перерозподілу і розмежування функцій і, відповідно, повноважень [9, с. 1].

Функції місцевого самоврядування – це основні або кардинальні, пріоритетні та постійні напрями і види його здійснення, передусім щодо реалізації природного права людини і громадянина на місцеве самоврядування; охоплюють основні сторони соціальної спрямованості місцевого самоврядування та призначення щодо вирішення завдань, які входять до кола питань місцевого значення; відображають недержавну природу місцевого самоврядування (хоча певною мірою суб'єкти місцевого самоврядування беруть участь у реалізації функцій державної влади); дають відповідь на питання, чим має займатися місцеве самоврядування та розкривають матеріальний зміст публічно-владної діяльності суб'єктів його систе-

ми; характеризують способи, засоби, методи, за допомогою яких забезпечується реалізація публічно-владних прерогатив місцевого самоврядування [8, с. 273]. Основи діяльності органів місцевого самоврядування визначені в Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні». Термін «функції органів місцевого самоврядування» не отримав закріплення у вказаному Законі, у спеціальній науковій літературі також відсутнє загальноприйняте визначення поняття «функцій органів місцевого самоврядування». Щодо одних суб'єктів місцевого самоврядування (сільських, селищних, міських рад) законодавець використовує термін «компетенція» [1], до інших (виконавчих органів сільських, селищних, міських рад) – повноваження [1]. Більше того, у ст. 41 цього ж Закону щодо районних у містах рад, а також у ст. 43 щодо районних і обласних рад законодавець, крім терміну «компетенція», використовує й інший – «повноваження», що видно не лише із назв вказаних статей, але й їх змістовної частини. Такий підхід законодавця дає змогу зробити висновок про фактичне ототожнення ним таких категорій як «компетенція» та «повноваження», що не можна визнати обґрунтованим [2, с. 8], а тому законодавчого закріплення потребує саме поняття «функції місцевого самоврядування».

Функції визначають напрямки діяльності органа, тоді як компетенція вказує, що конкретно можуть або повинні робити орган (посадова особа) для реалізації зазначених функцій [2, с. 9]. У спеціальній літературі функціями місцевого самоврядування називають основні напрями його діяльності [13, с. 320], основні напрями діяльності територіальних громад, органів місцевого самоврядування у вирішенні завдань місцевого самоврядування (муніципальної діяльності) [6, с. 72].

На думку Алтуніної О. М., функції органів місцевого самоврядування: 1) є продовженням функцій держави в цілому та функцій суб'єктів публічного управління зокрема; 2) є окремими напрямками їх діяльності; 3) похідні від мети та завдань органів місцевого самоврядування, функції виникають, здійснюються і розвиваються відповідно до тих завдань, що належить виконати органам місцевого самоврядування в Україні; 4) конкретизуються у повноваженнях органів місцевого самоврядування; 5) чітко невизначені у спеціальному законодавстві; 6) здійснення функцій органами місцевого самоврядування має постійний, систематичний характер і відбувається протягом всього часу їх існування; 7) можуть бути власними (самоврядними) та делегованими; 8) сприяють оптимальному поєднанню місцевих та загальнодержавних інтересів, найбільш ефективній реалізації соціально-економічного потенціалу самоврядних територіальних одиниць [2, с. 10].

Центральним питанням у теорії функцій місцевого самоврядування є питання про їх класифікацію [8, с. 273]. Так, російська дослідниця проблем функцій місцевого самоврядування, О. Забеліна, за основу класифікації функцій місцевого самоврядування обирає напрями діяльності муніципального утворення в особі його органів, посадових осіб та безпосередньо населення щодо здійснення завдань, які стоять перед ним. Саме завдання, на її думку, зумовлюють наявність у місцевого самоврядування самостійних функцій, визначають їх зміст та впливають на форми та методи їх здійснення. Завдання служать об'єктивним критерієм для класифікації функцій місцевого самоврядування. Адже кожна функція місцевого самоврядування володіє рядом істотних ознак, які відображають її соціальну природу та характеризують її роль у виконанні завдань економічного та соціально-культурного розвитку муніципального утворення. До таких належать функції: нормотворчості; формування структури органів місцевого самоврядування; забезпечення участі населення у вирішенні питань місцевого значення; оперативне управління муніципальним господарством, унітарними підприємствами та установами, фінансовими коштами

місцевого самоврядування; координаційна функція; забезпечення на території муніципального утворення прав і свобод громадян; представництво та захист інтересів та прав місцевого самоврядування, гарантованих Конституцією та законами [6, с. 72]. Досить поширеною є класифікація функцій місцевого самоврядування за формами діяльності (нормотворча, установча, контрольна та правоохоронна) та сферами діяльності (залучення населення до участі у вирішенні питань місцевого та загальнодержавного значення; забезпечення комплексного розвитку території громади; планування; управління комунальною власністю й місцевими фінансами; забезпечення задоволення потреб населення у житлових, транспортних, торгових та комунально-побутових послугах; соціального захисту населення та сприяння працевлаштуванню громадян; бюджетно-фінансова; зовнішньо-економічна; забезпечення законності, громадської безпеки, правопорядку, охорона прав, свобод і законних інтересів громадян; сприяння оборонній діяльності держави; розвитку охорони здоров'я, освіти, культури і спорту; природоохоронна; регулювання земельних відносин; облікова; дозвільно-реєстраційна; інформаційна) [4, с. 196]. На думку Б. М. Лазарєва, елементами компетенції органу виступають не самі функції як такі, а покладені на нього загальні право та обов'язок виконувати певні функції та комплекс конкретних повноважень (прав і обов'язків), що необхідні для реалізації цих функцій [7, с. 101].

Однією з найважливіших складових місцевого самоврядування є безпосередня участь населення в управлінні, а також право контролю за діяльністю влади з боку жителів. Роль громади у виробленні управлінських рішень на місцевому рівні та здійсненні контролю за їх реалізацією є визначальною. Вона залежить від міри залученості громади до процесів місцевого управління. Лише активна громада спроможна поставити владу в умови підзвітності, відповідальності та підконтрольності. Постійний громадський контроль, спрямований на запобігання порушенню прав людини, усунення зловживань, порушень законодавства, привернення уваги органів влади та громадськості до існуючих проблем і стимулювання їх вирішення, підвищення якості надання послуг органами місцевого самоврядування, підвищення публічності та прозорості органів місцевого самоврядування сприятиме підвищенню якості та ефективності управління на місцевому рівні. Адже через громадський контроль влада отримує зворотний зв'язок від суспільства та може коригувати свої дії, реагуючи на потреби та інтереси мешканців. Влада, яка зацікавлена у підвищенні свого авторитету і у громадській підтримці своїх дій, не зможе ігнорувати результати громадського контролю [10, с. 404-405].

Враховуючи вищевикладене, можна із впевненістю сказати, що функції органів місцевого самоврядування – це комплекс прав та обов'язків, які витікають із завдань, виконання яких сприяє оптимальному поєднанню місцевих та загальнодержавних інтересів, а також реалізації соціально-економічного потенціалу самоврядних територіальних одиниць.

Незважаючи на великий обсяг публікацій щодо функцій органів місцевого самоврядування та їх класифікації, на законодавчому рівні вони залишаються невизначеними. У зв'язку із цим та враховуючи умови сьогодення, необхідно вносити зміни до чинного законодавства України, зокрема щодо норм, які закріплюють адміністративно-правовий статус органів місцевого самоврядування, шляхом закріплення за ними визначених функцій, що відповідають потребам суспільства. Також слід вирішити питання щодо критеріїв розмежування власних та делегованих функцій, які, на жаль, у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» не були використані та певною мірою нівелюють принцип організаційної автономності місцевого самоврядування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21 травня 1997 року // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 24. – Ст. 170.
2. Алтуніна О. М. Сутність та види функцій органів місцевого самоврядування / О. М. Алтуніна // Форум права. – 2009. – № 3. – С. 8–13.
3. Григорьев В. А. Эволюция местного самоуправления. Отечественная и зарубежная практика : монография / В. А. Григорьев. – К. : Истина, 2005. – 424 с.
4. Державне будівництво і місцеве самоврядування в Україні : підручник / за ред. С. Г. Серьогіной. – Х., 2005. – 256 с.
5. Коваленко А. В. Завдання та функції органів місцевого самоврядування у забезпеченні захисту прав споживачів / А. В. Коваленко // Державне будівництво. – 2012. – № 2 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/DeBu_2012_2_44.pdf.
6. Кравченко В. В. Муніципальне право України : навчальний посібник / В. В. Кравченко, М. В. Пітцик. – К., 2003. – 672 с.
7. Лазарев Б. М. Компетенция органов управления : Правовые проблемы оформления и реализации / Б. М. Лазарев. – М. : Юрид. лит-ра, 1972. – 280 с.
8. Лихачов С. В. Щодо функцій органів місцевого самоврядування в Україні / С. В. Лихачов // Форум права. – 2010. – № 2. – С. 272–276.
9. Майстро С. В. Розмежування повноважень органів державної влади та органів місцевого самоврядування / С. В. Майстро // Державне будівництво. – 2012. – № 1 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/DeBu_2012_1_33.pdf.
10. Сергеева О. Р. Місцеве самоврядування у процесах демократизації суспільства в Україні / О. Р. Сергеева // Економічний небелівський вісник. – 2014. – № 1 (7). – С. 400–406.
11. Скороход О. П. Досвід місцевого самоврядування Франції та Польщі: здобутки та застереження для України / О. П. Скороход // Стратегічні пріоритети : наук.-аналіт. зб. / Нац. ін-т стратег. дослідж. – К., 2008. – № 4. – С. 159–164.
12. Парламентські процедури : посібник для депутатів місцевих рад та активістів громад / Волинський ресурсний центр / Василь Кашевський (упоряд.). – Рівне, 2008. – 134 с.
13. Уваров А. А. Механизм реализации функций местного самоуправления / А. А. Уваров // Централизм, демократия, децентрализация в современном государстве : конституционно-правовые вопросы : материалы международной научной конференции (Москва, 7–9 апреля 2005 г.) / под ред. С. А. Авакяна. – М., 2006. – С. 320.

УДК 341.342.9

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ПОЛЬОТІВ

Козачок І.Я.,
аспірант

Юридичний інститут Національного авіаційного університету

Стаття присвячена деяким аспектам визначення адміністративної відповідальності у сфері забезпечення безпеки польотів на авіаційному транспорті. Визначено особливості такої відповідальності та запропоновано шляхи її вдосконалення через зміну відповідних правових норм. Здійснено порівняльний аналіз законодавства України та інших країн пострадянського простору щодо правових норм, які стосуються даного питання.

Ключові слова: безпека польотів, адміністративна відповідальність, державне регулювання, адміністративне правопорушення.

Козачок И.Я. / ПРОБЛЕМНЫЕ ВОПРОСЫ ОПРЕДЕЛЕНИЯ АДМИНИСТРАТИВНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ В СФЕРЕ ОБЕСПЕЧЕНИЯ БЕЗОПАСНОСТИ ПОЛЁТОВ / Национальный авиационный университет, Украина

Статья посвящена некоторым аспектам определения административной ответственности в сфере обеспечения безопасности на авиационном транспорте. Определены особенности такой ответственности, а также предложены пути её усовершенствования через изменение определенных правовых норм. Осуществлен сравнительный анализ законодательства Украины и других стран постсоветского пространства по поводу правовых норм, которые имеют отношение к данному вопросу.

Ключевые слова: безопасность полётов, административная ответственность, государственное регулирование, административные правонарушения.

Kozachok I.Y. / ENVISAGE THE ADMINISTRATIVE RESPONSIBILITY IN ENSURING SAFETY / National Aviation University, Ukraine

In today's conditions, as the experts, due to the intensification of the use of airspace, increased risks associated with its use for persons engaged in activities on the use, storage or maintenance of aircraft, and for the people and about the objects that are on earth. In connection with this topical issue and the responsibility for violation of rules and regulations related to air movement and flight safety. Considerable damage causing aviation administrative offences, which, although not entail serious consequences, but lead to property damage, harm normal and safe operation of aircraft and aviation assets, which leads to trust to aviation by the public. It should attract the attention of researchers and practitioners to topical issues of administrative responsibility for offenses that impinge on the safety of civil aviation, as well as some gaps in national legislation that relates to offenses suggest ways of improvement. Today in science conducted insufficient research problems of administrative responsibility for offenses that infringe on civil aviation security, and a large number of scientific articles touch this issue only indirectly, in the context of other problems. The article is devoted to some aspects of the definition of administrative responsibility in ensuring safety of aviation. The features of this responsibility and the ways to improve it through changing the relevant legal provisions. The comparative analysis of the legislation of Ukraine and other post-Soviet countries on legal norms relating to this issue.

Key words: flight safety, administrative liability, government regulation, administrative offense.

Першочергове значення для нормальної та безпечної діяльності транспорту полягає у найсуворішому дотриманні правопорядку, порушення якого не тільки дезорганізує рух транспорту, але й може спричинити людські жертви та тяжкі матеріальні наслідки. Тому всі хто має відношення до безпеки польотів, безумовно, повинні виконувати правові норми та правила, що регулюють діяльність транспорту.

Питання законодавчого врегулювання норм адміністративної відповідальності за порушення правил безпеки польотів та їх удосконалення сьогодні набуває особливої гостроти. Під адміністративною відповідальністю розуміють накладення на порушників адміністративно-правових норм передбачених законом стягнень, що мають для винних осіб обтяжливі наслідки матеріального чи мораль-